No. 3092 Woensdag 27 September 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

COMMUNICANDA

AAN DE GEESTELIJKHEID EN GELOOVIGEN VAN ONS VICARIAAT.

De Octobermaand is aanstaande, — de maand op een heel bijzondere wijze toegewijd aan Maria, Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans, — ook Koningin van den Vrede.

Meer dan ooit wellicht hebben wij de hulp en de barmhartigheid van den Goeden God noodig, in dezen zoo droevigen tijd, nu verschillende volken wederom in een bloedigen strijd met elkander gewikkeld zijn, en niemand weet, wat de toekomst, ook voor ons vaderland, brengen zal. Wederom liggen er dagelijks honderden op de slagvelden van Europa dood te bloeden; — wederom zijn ontelbaar vele huisgezinnen in diepen rouw gedompeld; — wederom denken er zooveel moeders en echtgenooten met bloedend hart aan haar zonen en echtgenooten, daar ver op het slagveld, en treuren kinderen om het heengaan van hun vaders. Onbeschrijfelijk is de ellende, die deze oorlog over de wereld brengen zal, indien hij hetgeen God verhoede, langen tijd zal duren.

Niet alleen het geluk en het bestaan der volken, maar geheel de Christenheid en de Christelijke beschaving staan op het spel.

Daarom smeeken wij U met den meesten aandrang, tezamen met onzen H. Vader den Paus: Bidt toch veel en vurig. Waar menschelijke middelen falen, daar kan alleen een vurig en algemeen gebed tot God den Vader der barmhartigheid, — tot Christus, den Koning van vrede, door de voorspraak van Maria de Koningin van den vrede, redding brengen.

Gij weet het, hoe Onze H. Vader de Paus een groot deel van den dag en den nacht in gebed doorbrengt, — hoe Hij zich versterft en boete doet, om Gods barmhartigheid over de wereld af te smeeken, en opdat door Gods barmhartigheid spoedig een einde moge komen aan dezen zoo bloedigen oorlog.

Volgens het verlangen van Zijne Heiligheid Paus Pius XII, roepen wij U allen op, katholieke mannen en vrouwen van Curaçao, en heel in het bijzonder, onze dierbare kinderen: Komt U allen vereenigen met Uw aller Vader, den Paus ,in een vurig gebed, geheel dezen Octobermaand, elken dag, opdat door ons gemeenschappelijk Rozenkransgebed de vrede, en daarmee het geluk, onder de volken moge hersteld worden. In alle kerken en kapellen, waaraan een vaste rector verbonden is, zal gedurende de Octobermaand dagelijks het Rozenhoedje gebeden worden, met uitstelling van het H. Sacrament.

En in de parochies, waar de menschen ver verspreid wonen, en dus moeilijk dagelijks kunnen komen, zullen de Onderwijzers(essen) dagelijks, onmiddellijk na schooltijd, of op een tijd, die hun het meest geschikt voorkomt, gezamenlijk met alle kinderen in de kerk het Rozenhoedje bidden.

Tevens verzoeken wij allen, om meer dan anders, ook in de week, de H. Mis bij te wonen en de H. Communie te ontvangen. Want geen gebed heeft meer kracht, dan het gebed in vereeniging met Jezus, ons aller dierbaren Verlosser.

Moge door ons gezamenlijk gebed, in vereeniging met onzen H. Vader den Paus en met alle katholieken van de geheele wereld, Gods barmhartigheid over de wereld neerdalen, en de geesten van de Staatshoofden, die het lot der volken in hunne handen dragen, verlicht worden ,opdat zij spoedig den weg mogen vinden tot een rechtvaardigen en duurzamen vrede.

Curaçao, 25 September 1939.

Fr. Petrus Innocentius,

Apostolisch Vicaris v. Curaçao.

WAT BETEKENT DE HUIDIGE HOUDING VAN RUSLAND

Aanstonds nadat Rusland Polen binnentrok, op het moment dat dit land zijn laatste strijd streed tegen den Duitsen invaller, meldde de radio dat de mogendheden met grotere belangstelling acht gaven op wat Rusland deed als wat Duitsland deed met Polen of Frankrijk en Engeland met Duitsland.

Dezer dagen vernamen we nog uit de Radio, hoe, vooral Z.H. de Paus zijn bezorgdheid heeft uitgesproken voor deze opmars van het Bolsjewisme. Want Rome weet, en Rome is steeds goed ingelicht, dat Rusland met de bezetting van een $^{3}/_{5}$ deel van Polen niet alleen de bedoeling heeft wat grondgebied aan het zijne toe te voegen ,maar ook wegen te openen voor de tocht van het Bolsjewisme naar het Westen.

En geen wonder; want nog meer als Duitsland het nationaal-socialisme is, is Rusland te vereenzelvigen met het Bolsjewisme. En we behoeven de Nazis niet te geloven, wanneer ze zeggen dat het Nationaal-Socialisme geen exportartikel is; maar zeker is dat het bolsjewisme veel meer internationaal wil zijn als het nationaal-socialisme.

De leiders hebben dit trouwens van den beginne af verkondigd aan al wie het horen wilden: „met de **wereldrevolutie** staat of valt het communisme." En al moge Stalin de communistische Staat mogelijk hebben verklaard, zonder wereldomwenteling, en al mogen er over deze vraag heftige polemieken zijn gevoerd onder de communisten zelf, in feite streeft het bolsjewisme naar een **algemene** omverwerping van de ordelijke en vreedzame samenleving, maar dit niet alleen; de universele debacle is een doel dat met het **wezen** van het bolsjewisme **samenhangt.**

Men kan natuurlijk wel onderscheid maken tussen de U.R.S.S. (de Unie van Sovjet Socialistische Republieken), de Komintern (Kommunistische Internationale), de z.g.n. 3de internationale door Lenin gesticht, en de Godlozen-bonden, maar er is tussen deze drie een wezenssamenhang.

De Katholieke heilsleer is in wezen mondiaal, zoals het woord trouwens al zegt; algemeen, voor alle mensen; het mondiaal, zoals he twoord trouwens al ter nationaals, is het in zijn diepste aard vervalsen en dus opheffen; wie bezield is door het Katholicisme, wil de wereld voor Christus winnen. Dezelfde **algemene** strekking heeft de duivelse verdervingsleer van het bolsjewisme; het is gericht op het algemene onheil.

We willen wat nader aantonen met uitspraken van de Bolsjewisten zelf; waaruit blijken zal, dat deze gruwel ieder volk bedreigt!

Lenin zelf heeft verkondigd: „dat het **de zending** is van het bolsjewisme en zijn **essentiële functie** het marxisme praktisch door te voeren en de revolutionnaire **wereldactie** te leiden." De Komintern hangt **feitelijk geheel en al** af van het Sovjetbewind, met name van Stalin. Dat bewind verstrekt ook de gelden voor de **wereldpropaganda,** gelden door zweet en bloed van bagnoslachtoffers en arbeidsslaven verkregen.

In Stalin is de Staatsmacht geconcentreerd en hij is tevens „lid" van het „praesidium" van het **Uitvoerend Comité** van de Communistische Internationale; dat U. C. is het permanent organisme, dat de Komintern bestuurt.

„Lid", dat klinkt wel bescheiden, maar **in feite** heeft de man van staal (d.i. de naam Stalin, alias Josef Djoegasjwik) **alles** in zijn stalen vuist. Maurice Thorez, algemeen secretaris van de franse communistische partij, noemde hem dan ook: „hoofd van het **wereldproletariaat**" (12 Nov. 1935 „La Correspondance Internationale", officiëel orgaan van de Komintern, dat in verschillende talen verschijnt). Van Mine, chinees communist, verklaarde op het 7de congres van de Communistische Internationale (Moskou, Juli-Augustus 1935): „wij hebben alles, wat voor een **wereld-eenheidsfront** nodig is: een gemeenschappelijke vijand het imperialisme: gemeenschappelijke programs en strijddoeleinden voor socialisme en sovjetmacht; een gemeenschappelijke strategie en taktiek voor de wereldrevolutie; een gemeenschappelijke wereld-partij, de communistische internationale; en een **gemeenschappelijk leider en hoofd,** den groten Stalin" (Revue intern. communiste, Sept. 1935). De gehele zaal stond op om deze woorden toe te juichen. Deze getuigenissen zouden met vele andere kunnen vermeerderd worden. Men vraagt zich alleen af, hoe men **de brute** onbeschaamdheid zo ver kan drijven om officiëel toch het verband tussen U.R.S.S. en Komintern te loochenen, gelijk Litwinoff deed te Genève, Genève heeft daarbij geen vin verroerd!

Iedere communist is verplicht blindelings de aanwijzingen te volgen van de Komintern.)[1] En alle sovjetfunctionarissen: commissarissen, generaals, gezanten, handelsagenten, militaire attaché's enz., moeten communist zijn. Zo is er dus al een **officiëel net van revolutionnairen over de wereld gespannen.** En wee dengene, die zijn internationale niet trouw zou dienen, hij zou spoedig in een of ander bagno terecht komen of op andere wijze boeten.

Het essentiële punt van het algemeen program der Komintern is: „de gewelddadige omverwerping van iedere traditionele sociale orde" (Program en statuten van de communistische internationale ,Parijs, Bureau d'éditions, 1935).

Nog enkele citaten: „De Octoberrevolutie van het russisch proletariaat is het begin van het tijdperk der proletarische wereldrevolutie, zij is de éérste stap geweest. Dat geeft aan de Sovjet-Unie, als levenskrachtig middelpunt van de proletarische wereldbeweging, juist zo'n gewichtige betekenis. Het feit alleen, dat deze Unie bestaat, en dat zij, steunend op beginselen, welke de tegenvoeters zijn van die der burgerlijke landen, een zesde deel der wereld omvat, vormt een geduchte bedreiging voor het kapitalistisch regiem. Verder vertegenwoordigt de Sovjet-Unie het machtigst **hefboom** van de beweging, **want alle middelen van actie, waarover de Staat beschikt, staan ten dienste van de arbeidersklasse."**

Met de Sovjet-Unie te steunen — antikapitalistische burcht, machtsinstrument van de massa en haar verbindingspunt — verzekert het wereldproletariaat zich een allermachtigst bondgenoot voor zijn organisatie."

De bolsjewistische dictatuur heeft alles onder haar bevelen: het bestuur der U.R.S.S. en zijn ministerie van buitenlandse zaken (Narkomindel), de Communistische Partij, Komintern en God-lozen-bonden met al hun bijbehorende cellen, dus ook alle communistische partijen in alle landen, ...

Om de volksmassa tot het bolsjewisme te brengen heeft de Komintern er zich ook op toegelegd intellectuelen te recruteren. Zij heeft de „Voks" gesticht d.i. een genootschap voor kulturele betrekkingen met het buitenland. De bezielende personen daarvan zijn: Lounatsjarsky, Mevr. Kollontai en Olga Kameneff. Voks geeft een wekelijks bulletin in vier talen. Voks ontvangt, controleert en leidt de intellectuele vreemdelingen, die Rusland bezoeken en verschaft hun allerlei gegevens.

Om sommige middens, die moeilijk te bewerken zijn ,te bereiken, heeft de Komintern zich de schapenvacht omgehangen van menslievend hulpbetoon. Daarvoor dienen de **Rode Hulp** en de **Internationale Volkshulp.** Volgens de bladen van Moskou zou het bolsjewisme daarmee in tal van landen in litteraire en wetenschappelijke kringen zijn binnengedrongen. Door behendige taktiek en vernuftige organisatie is de R.H. voor de burgermillieu's inderdaad veel en veel gevaarlijker dan de eigenlijke communistische partij.

De taak van bolsjewisatie der massa **is** echter in de eerste plaats toevertrouwd aan de communistische partijen; daarvoor zijn weer verschillende bijzondere instellingen in het leven geroepen. Zo de „Profintern", de internationale van rode syndicaten, om industrie-arbeiders te bewerken. Dan de Krestintern", die als „arbeidsveld" heeft de landarbeiders en de misdeelden of malcontenten van het platteland. Om zich een „wetenschappelijke" basis voor de boerenrevolutie te verzekeren is in 1926 te Moskou een Internationaal agrarisch Instituut gesticht.

„De dictatuur van het proletariaat eist dat de toekomstige proletariërsrepublieken zich met de reeds bestaande verbinden. Zij eist, dat het federatieve net, dat aldus tot stand wordt gebracht, onophoudelijk ruimer worde, totdat deze federatie een Wereld-Unie van Sovjet-republieken kan vormen. Zo'n Unie zal het cement zijn voor een bond der mensheid, onderworpen aan de opperheerschappij van de universele proletarische Staat."

„Aldus krijgt de Sovjet-Unie, te midden van de heersende kapitalistische crisis, de betekenis van een essentiële factor voor de revolutie. De massa's moeten gemobiliseerd worden. In ieder land moet het proletariaat een eenheidsfront scheppen onder leiding van de communistische partij."

„De Sovjet-Unie dient als strategische basis en als springplank voor de wereldrevolutie zelf is zij daarvan slechts de eerste étappe, tevens het model en de „banier". De Sovjet-republiek is ook het prototype voor alle revolutionnaire organisaties der arbeidersklasse over de gehele wereld."

„Lenin heeft de werklieden tot de drempel van de October-revolutie gevoerd. Stalin vervolgt zijn weg en zal hen ter overwinning voeren."

Door wat Nazi-Duitsland, de grootste vijand van het Bolsjewisme, met Polen gedaan heeft, vrezen we dat helaas Stalin slagen zal en Duitsland zelf het eerste offer worden zal van deze revolutie.

1) In het contract, dat de communistische partijen moeten tekenen om in de Komintern te worden toegelaten, lezen we o.a. „de comm. partij verbindt zich, zich aan de ijzeren discipline der Komintern te onderwerpen en dezelfde discipline in haar rangen in te voeren" (Comm. Intern. 1 Aug. 1935. russische uitgave).

HORE BELISHA

Een der meest belangrijke posten wordt in het huidige Engeland waargenomen door de jongste Britse Minister Hore Belisha.

Hore Belisha is als vele Engelse Staatslieden in het verleden van Joodse afkomst en onlangs 40 jaar geworden.

Aan een artikel uit de Revue Belge van 15 April 1939 ontlenen wij het volgende:

In 1931, toen hij 33 jaar was, werd hij voor het eerst minister; drie jaar later werd hij lid van het Britse kabinet.

De Jood Disraeli behoorde tot 'n zeer rijke familie van bankiers, 'n belangrijke factor in een land waar fortuin van veel betekenis is voor iemand die slagen wil. Zijn moeder, een Villa Real, kwam uit een geslacht dat door de koningen van Spanje was geadeld. Lord Reading, advocaat van bekendheid, had onder zijn naam van Sir Rufus Isaacs snel de stadia van balie en openbaar leven doorlopen.

Hore Belisha echter, die van heel onderop is begonnen heeft nog sneller succes behaald. Over zijn afkomst geven de biografen niet veel gedetailleerde inlichtingen. Het schijnt, dat zijn familie afkomstig is van Mogador in Marokko, de schilderachtige haven ten Zuiden van Casablanca. De inheemsen — de stad wemelt van Joden — tonen gaarne en met trots aan den vreemdeling het huis der Belisha's, want zij weten heel goed, dat een lid dier familie zulk een mooie carrière heeft gemaakt.

Toen de moeder van den toekomstigen minister — die zich toen nog Belisha noemde, zonder meer — weduwe was geworden, hertrouwde zij met een hogen Britsen ambtenaar, Adair Hore. Deze had een schitterende loopbaan in regeringsdienst achter de rug, werd permanent onderstaatssecretaris aan het ministerie van Pensioenen, en mocht, toen hij in de adelstand was verheven, de titel Sir voeren. Zijn stiefzoon kreeg toestemming aan zijn naam die van zijn stiefvader toe te voegen. Hij noemde zich voortaan Hore Belisha, hetgeen zijn typisch Oosterse naam een Engelse klank en geur van eerbiedwaardigheid gaf, ja de indruk wekte, dat hij oud-Engels was. Als hij zelf eens gerodderd werdt — waarom niet? — zal hij zijn naam nog eens veranderen.

Hij studeerde eerst aan een Engelse universiteit, daarna te Parijs en Heidelberg, nam deel aan de wereldoorlog, onderscheidde zich en kreeg de rang van majoor. In 1919 was hij president van de Oxford Union Society, want zijn schitterende hoedanigheden als spreker bleven niet lang verborgen. Als lid van de balie koesterde hij evenwel maar één verlangen: het politieke leven te betreden, lid te worden van het Lagerhuis. En hij wist de deur als het ware open te dringen. In 1923, toen hij nog slechts 25 jaar was, slaagde hij erin het kiesdistrict Davenport te veroveren; hij versloeg zijn conservatieven mededinger en heeft dit district sindsdien behouden. Bijzondere qualiteiten hebbben zijn succes verzekerd. Zijn oratorisch talent, de levendigheid en bewegelijkheid van zijn scherpe geest, zijn slag om met mensen om te gaan, kwamen te goeder ure aan den dag, men zou geneigd zijn te zeggen: met een Oosterse vroegrijpheid. Hij behoorde destijds tot de liberale partij, geleid door Lloyd George. Na diens val schaarde hij zich onder de vanen van sir Herbert Samuel, een rasgenoot, om vervolgens over te gaan naar de nationaal-liberalen die met sir John Simson, een van de elementen — en zeker niet het minst belangrijke — vormen van het coalitie-kabinet.

Het succes vergezelt den jongen afgevaardigde. De schommelingen der Britse politiek dienen hem, omdat hij er zich van weet te bedienen. Hij beweegt er zich in met een opmerkelijk gemak en een verwonderlijke soepelheid, doch is altijd op zijn hoede.

In 1931 kwamen de conservatieven aan het bewind, na het socialistisch échec, waardoor het trotse pond sterling, welks waarde sedert de glorierijke dagen van koningen Elisabeth niet veranderd was en dat de lange periode der Napoleontische oorlogen had doorstaan, ten val was gekomen. Onder hun leiding werd een ministerie van nationale eenheid gevormd. Hore Belisha werd er in opgenomen, in een bescheiden functie nog, die van parlementair secretaris van het ministerie van Handel.

Dat was nog maar een begin, een wacht-post. Het volgend jaar ging hij over naar het ministerie van Handel, toen nog met ongewone bekwaamheid geleid door tegenwoordigen premier, Neville Chamberlain.

In 1934 volgde een nieuwe stap voorwaarts. Hij kreeg de portefeuille van minister voor het Vervoerwezen, hetgeen automatisch zijn intrede in het kabinet meebracht. Eensklaps is hij dan lid van de privy coucil, met het recht aan zijn naam de zo begeerde titel te doen vooraf gaan: The Right Honorable.

Een oud Engels spreekwoord zegt: Het dient nergens toe vroeg op te staan en vroeg naar bed te gaan als ge daar geen ruime publiciteit aan weet te geven. Niemand heeft zoveel publiciteit over zichzelf weten te maken en heeft zich zoveel moete gegeven voor zijn eigen eer als Hore Belisha. In 1937 verliet Duff Cooper ,toen hij op grote oppositie stuitte, het ministerie van van Oorlog en werd hij minister van Marine, welke functie hij opgaf na de gebeurtenissen van September 1938. Neville Chamberlain deed toen voor de portefeuille van Oorlog een beroep op Hore Belisha.

Bij gebrek aan dienstplicht, waartegen Groot-Brittanië zich door temperament en tradities altijd heeft verzet, wenste de regering voor de vrijwillige recrutering een krachtige, aantrekkelijke reclame te maken. Het leger moest populair worden; jongemensen uit alle klassen en vooral de werklozen, moesten er warm voor gemaakt worden. De nieuwe minister leek, alle vereiste qualiteiten te hebben voor deze functie; in weerwil van de malaise, de werkloosheid, de hoge soldij en de uitstekende voeding, de mooie uniformen, de goede verloven en de faciliteiten van allerlei aard had men tot dusver niet de resultaten bereikt, die men meende te mogen verwachten.

Hore Belisha heeft zich moedig en energiek aan zijn dubbele taak gegeven. Zijn soepele en schrandere geest gaf bewijzen van een bijna diabolische vindingrijkheid, als het er om ging zijn landgenoten er van te overtuigen, dat er geen schoner beroep is dan dat van militair; geen vak, dat aangenamer en lucratiever is, nuttiger en rijker aan gezonde emoties of interessanter in allerlei opzichten dan dat van soldaat. De recruteringsagenten met hun mooie belrode uniformen hebben onder zijn leiding hun inspanning verdubbeld; met verlokkende stem en een rijk van schone beloften voorzien arsenaal, hebben zij hun beroep gedaan op de jonge generatie.

En het lukte. Het was niets te vroeg, deze recrutering van het Engelse leger zoals wel uit de huidige oorlog is gebleken.

Een van de luchtverdedigingstorens van de Duitse Siegfriedlinie, waarin 2000 personen bescherming kunnen vinden bij de hevigste luchtaanval.

Aangedaan leed onthouden, dat kan iedereen...... vergeten, dat kunnen enkel edele zielen.

Door te poffen is nog nooit iemand in eer en deugd rijk geworden, maar zijn wel veel mensen tot ondergang gebracht.

Een dozijn leugens zijn er soms nodig om één leugen aannemelijk te maken.

„Wat wij den minste mijner hebt gedaan, hebt gij Mij gedaan."

Om iemand goed te kennen, moet men eerst verschil van mening met hem gehad hebben.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Er vliegen momenteel verschillende vredesduiven rond. Maar of ze allemaal van een rasecht soort zijn, betwijfelen wij.

En heel erg verwonderd zijn we er niet over, daar al bij het begin van de de Poolse campagne voorspeld was, dat Duitsland een duif zou laten vliegen, wanneer het in Polen zijn doel bereikt had.

Of Duitsland dit doel nu bereikt heeft, is een vraag die we maar buiten beschouwing zullen laten, daar we niet weten in hoever de Rus de Nazis in de wielen is gereden. Maar in alle geval heeft Duitsland een flink stuk van Polen te pakken en volgens berichten zal Hitler nu met een vredesvoorstel komen bij Engeland en Frankrijk, hoewel hij zeker weet, dat het niet geaccepteerd zal worden.

Daarom heeft Hitler er vast de nodige dreigementen aan toegevoegd: hij zal anders de Engelse havens en de industriegebieden met vliegtuigen laten bombarderen; de duikbotenoorlog verscherpen en Engeland een hongerblokkade aandoen, en ten slotte de Maginotlinie opblazen.

Mussolini toont zich hier nog weer aan de as verbonden, doordat hij in een redevoering te Venetië dit vredesaanbod reeds heeft voorbereid. Hij vindt ook, dat de tijd voor vrede is gekomen, nu de kwestie Polen is opgelost; hij gaf daarbij tevens kritiek op Londen en Parijs, dat deze Rusland niet hebben aangevallen, toen dit land Polen binnenviel. Moreel zegt Mussolini, was dit zeker niet in orde, hoewel hij blij was, dat met de Russische inval het Europees conflict geen grotere uitbreiding heeft gekregen.

Hoewel Londen niet heel veel aandacht heeft besteed aan deze rede van Mussolini, is er toch via de radio zijdelings wel een antwoord gekomen. Dat n.l. Engeland door een oorlogsverklaring aan Rusland dit land niet nader aan de zijde van Duitsland wilde brengen, want dat er momenteel nog zelfs de kans bestaat, dat het Russische leger tegen het Duitse keren gaat; dat Polen na de Russische inval daartegen geen steun van Engeland en Frankrijk heeft gevraagd; dat Engeland over de Russische inval nadere inlichtingen heeft gevraagd aan Rusland en dat het tenslotte de oorlog zal blijven voeren, totdat Hitler uit Duitsland is verdwenen, om Europa te bevrijden van de tyrannie der Nazis.

De derde vredesduif zou, volgens berichten, binnenkort uit het Vaticaan worden losgelaten. Of deze reeds hier en daar enkele olijftakjes zal kunnen vinden, die hoop op succes geven kunnen? We hopen het van harte en de hele wereld met ons.

Maar of deze hoop zwaar gefundeerd is? Engeland wil geen vrede, het is zo uitdrukkelijk en herhaaldelijk gezegd, dan na opruiming van Hitler en het Nazidom. En we kunnen Engeland geen ongelijk geven. Het gaat toch maar niet aan, dat een man of de Nazis in Duitsland op een dergelijke wijze Europa terroriseren en de kleine staten bedreigen, dat geheel Europa gedwongen is zich te bewapenen, totdat het niet meer kan. Zolang de Nazis aan het bewind geweest zijn, is er permanente onrust geweest in Europa en in de geschiedenis van dit werelddeel heeft het Hitlerregime iets weg van de onrust tijdens de Napoleontische periode.

Nu achten we het helemaal niet onmogelijk, dat het einde van deze oorlog de verdwijning van Hiter met zich brengt. Maar deze opruiming zal van binnen uit moeten geschieden, maar wanneer?

Engeland heeft deze week weder millioenen pamfletten boven Duitsland uitgestrooid: de rede van Chamberlain in antwoord op Hitler's rede te Danzig; meer echter zal medewerken tot groeiende ontevredenheid de zware rantsoenering, waaronder het volk gebukt gaat. Merkwaardig is in verband hiermede wel een wetenschappelijke uiteenzetting, welke we deze week in de Duitse radio hoorden: hoe weinig een mens nodig heeft om te eten leven en dat men boter, groente en melk niet nodig heeft.

Wel horen we berichten van opstanden in Tsjecho Slowakije en het Rijnland, van ontploffingen in het ministerie van luchtvaart op het Tempelhofervliegveld en in Hannover, maar in hoever deze berichten waar zijn, is niet te controleren.

De verdeling van Polen tussen Duitsland en Rusland is voor Duitsland nu niet zo heel voordelig gelopen en wanneer het waar is, dat de Poolse campagne aan Duitsland 150 duizend man heeft gekost, dan heeft het met zijn twee vijfde deel en nog niet eens het beste, wel weinig waar voor zijn geld gekregen. Of Duitsland nu de rol speelt van de vos, wien de druiven te zuur zijn, weten we niet, maar het beweert in alle geval, dat met het verdrag met Rusland in Augustus deze verdeling reeds zo was vastgesteld.

Doch hieruit blijkt wel heel duidelijk dat alle gepraat van Duitsland, dat het door Engeland de oorlog is opgedrongen, met genoemd Russisch verdrag in de reinste tegenspraak is.

Om nog verder de aandacht te vestigen op enkele Duitse onwaarheden, kan worden medegedeeld, dat Warschau nog steeds niet gevallen is; dat de Poolse veldtocht nog niet ten einde is. **Nog op drie plaatsen houden de Polen stand, al is het dan ook met verlies van zeer veel mensenlevens.**

Reeds 18 dagen houdt het Poolse Radio station Warschau stand, niettegenstaande het geweldige bombardement wat de stad te verduren heeft.

Aan het Westfront hebben de Duitsers een offensief ingezet in de omgeving van Zweibrucken; maar de Fransen houden stand. Franse vliegers hebben ook de Zeppelinwerf in Friedrichshafen gebombardeerd. Dan zijn onder de getorpedeerde schepen ook neutrale slachtoffers gevallen, als Finse en Zweedse schepen. Zweden heeft daarom in zijn protest gedreigd aan Duitsland geen ertsen meer te zullen leveren, welke levering ettelijke milioenen tonnen per jaar bedroeg.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE BRITSE GENERAALS.

Toen 25 jaren geleden de grote Europese oorlog uitbrak, waren er onder de Britse legeraanvoerders mannen met klinkende namen: de veldmaarschalken lord Roberts en lord Kitchener, de generaals French en Smith-Dorrien, en anderen die, ofschoon nog geen wereldfaam genietend, toch reeds als grote militaire leiders golden: op de eerste plaats Wilson, Robertson en Haig.

De beroemdsten hunner zijn dood. Lord Roberts, reeds zeer bejaard, stierf in het begin van de oorlog; lord Kitchener kwam om toen de torpedojager, aan boord waarvan hij naar Rusland reisde, verging. Mannen van zó grote vermaardheid vindt men niet onder de militaire leiders van het huidige Engeland.

Maar de grote Britse generaals van 1914 hadden nooit een Europese oorlog gevoerd. Zij waren koloniale veldheren, en hadden zich onderscheiden in Afrika en Indië. Zelfs de Boerenoorlog van 1899 — 1902 was in wezen als een koloniale veldtocht gevoerd. Lord Roberts, ofschoon met roem overladen in Indië, was van de beroemde Britse militairen de enige die in de strategische zin van het woord „Europees" dacht; een bewonderaar van de Pruisische militaire methodes en organisatie. Kitchener daarentegen was een „koloniaal" bij uitnemendheid, zij het dan ook een der grootste koloniale aanvoerders en bestuurders, welke enig land ooit gehad heeft.

De Generaals echter die thans het Britse leger aanvoeren (de hoofdleiding echter berust bij de Franse Generaal Gamelin) hebben de oorlog op de Europese slagvelden leren kennen; alhoewel zij toen nog geen legers leidden.

De oudste hunner is Sir Edmund Ironside, bekend om zijn missie naar Polen.

Hij is 59 jaar. Hij bekleedde dezelfde functie als sir John French in 1914 bij het uitbreken van de oorlog, namelijk die van inspecteur-generaal der overzese strijdkrachten.

Fors, en 6 voet 4 hoog, maakt hij de indruk van een houwdegen; hij is dit ook, en niet alleen in de letterlijke zin van het woord, want hij is vechtlustig en kritisch van geest, en scherp van tong. De 99ste Brigade Canadezen, die hij in Frankrijk aanvoerde, was een van de geduchtste vechttroepen in heel de oorlog. Later, op 39-jarige leeftijd, werd hij bevelhebber van het geallieerde leger in Noord-Rusland — een onmogelijke taak, waaraan hij al zijn geweldige energie wijdde, maar diezelfde energie wendde hij ook aan om de regering tenslotte ervan te overtuigen, dat de troepen uit Rusland teruggetrokken moesten worden.

Generaal Ironside is populair in het leger, waar men hem, met de niet al te diepzinnige humor van den soldaat, „Tiny" noemt, dat is „Kleuter".

De „Daily Herald", die onlangs bijzonderheden omtrent enige generaals mededeelde, dacht ook aan de mogelijkheid dat hij, gelijk Kitchener in 1914, tot minister van oorlog benoemd zal worden, wanneer het wenselijk geacht wordt een beroepssoldaat aan het hoofd van het thans door mr. Hore-Belisha bestuurde departement te plaatsen. In dit geval zou hij, teneinde in het parlement te kunnen optreden, waarschijnlijk tot peer verheven worden, ofschoon hij zeker niet op grond van zijn parlementaire gaven minister van oorlog zou worden.

Lord Gort, de chef van de generale rijksstaf, neemt op het ogenblik de voornaamste positie in onder de Britse militairen. Hij is 53 jaar oud, en de jongste chef van de generale staf, die Engeland ooit gehad heeft. Toen hij door mr. Hore-Belisha over de hoofden van 32 generaals heen tot zijn tegenwoordige post bevorderd werd, maakte dit enige verontwaardiging gaande onder gepensionneerde generaals en kolonels, maar de stokoude en zeer jeugdige generaal sir Ian Hamilton merkte op: „Goddank dat wij nu onder een echten soldaat staan, en niet zittende doodgeschoten zullen worden".

Een „echte soldaat" is John Standish Surtees Prendergast Vereker, zesde burgraaf Gort, ongetwijfeld. Hij is de enige peer, die in de wereldoorlog de hoogste militaire onderscheiding, het Victoriakruis, won. Deze onderscheiding van rang, wordt uitsluitend verleend voor buitengewone persoonlijke daden van moed. Lord Gort werd in 1918 twee maal gewond bij het Canal du Nord, toen hij een peloton door een holle weg voerde naar de flank van hun objectief, dat onmogelijk bereikbaar geacht was. Persoonlijk bestuurde hij, onder hevig geschutvuur, de „verdwaalde" tank, welke zijn mannen de weg kon banen. Hij verloor zoveel bloed, dat hij een tijd lang zijn bataljon van een draagbaar af leiden moest maar tenslotte stond hij op om de aanval te leiden, en organiseerde de verdediging van het veroverde terrein vóór hij het bewustzijn verloor.

Zijn persoonlijke eigenschappen zijn meer die van een aanvoerder dan van een stafofficier.

Luitenant-generaal Sir John Dill, die openbare bekendheid verwierf doordat hij belast werd met de onderdrukking der onlusten in Palestina, is de laatste twee maanden commandant van Aldershot geweest. In Mei bezocht hij de Maginot-linie in Frankrijk. Hij is een Ier uit Ulster, en 57 jaar oud.

De 52-jarige generaal Sir Donald Adam is onderchef van de generale rijksstaf; zijn promotie is een zeer snelle geweest. Men noemt hem „het brein van het leger", en hij heeft dat professioneel-militaire dat, uiterlijk althans, de meeste Britse generaals schijnt te ontbreken.

Bevelhebber aan de Middellandse Zee (Egypte, Palestina, Malta, Cyprus) is luit.-gen. sir Archibald Wavell. Een zijner grondstellingen is, dat een generaal zich op het hogere commando moet voorbereiden door „zes maanden werkelijk nauw contact met de luchtmacht".

Deze 56-jarige generaal mist één oog. Gedurende een deel van de grote oorlog heeft hij in het Russische Caucasus-leger gediend; later heeft hij in Palestina gediend.

De „Daily Hereld" beweert dat deze mannen, en generaal Thorne, die het commando voert over het district Londen; gen. Venning, algemeen kwartiermeester, en gen. Giffort, directeur-generaal van het territoriale leger, als „team" ver uitsteken boven dat van 25 jaren geleden.

FREUD.

Zaterdag overleed te Londen den bekenden Siegmund Freud, hoofdvertegenwoordiger van de door hem, tesamen met Jos. Breuer, opgestelde Psycho-analyse.

Freud was Oostenrijker en Jood en geboren in 1856. Was jarenlang Professor in Wenen, werd ereburger van deze stad en kreeg in 1930 de Goetheprijs van de stad Frankfurt.

Freud werd echter bij de anschluss slachtoffer van de Nazis en vluchtte daarom naar Londen, waar hij Zaterdag overleed.

Freud heeft indertijd in de wetenschappelijke wereld heel wat tongen in beweging gebracht, en wel heel bijzonder onder psychologen.

In de Christelijke gelovige kringen vond Freud grote bestrijding. In Nederland zijn heel wat boeken verschenen tegen hem, omdat zijn systeem zo gevaarlijk was voor godsdienst en zeden.

We geloven dat een der laatste boeken over hem wel is, dat van de bekende Amsterdamse Arts E. van Dieren, een van Freud's grootste bestrijders.

Dit boek verscheen in 1932 onder de titel „Prof. Freud" bij de Hollandia drukkerij in Baarn.

Als ondertitel draagt dit werk deze woorden: „De uitvinder van de z.g. psycho-analyse of te wel „diepte"-zielkunde en het door velen onderschatte perverse gevaar", terwijl wij voorts op de titelpagina de volgende inhoudsomschrijving aantreffen: „Freud als stylist en pornograaf; als Godsdienstverachter en bolsjewiek; als psychopaat en sadistisch mishandelaar van zielzieken; als bevorderaar van de perverse ontucht en als „advocaat van den duivel" en „duivelwerker" (zo noemde hij zichzelf!) Het titelblad draagt verder, na uitspraken van derden pro en contra Freud, deze aanbeveling (ondertekend door arts van Dieren zelf): „Dit is geen boek voor fut- en karakterloze, zelfgenoegzame „fatsoenlijke Hallemannetjes", die liefst zo lang mogelijk hun ogen dicht knijpen voor de gevaren, die ons op wetenschappelijk, zedelijk en maatschappelijk gebied bedreigen. Dit is 'n boek voor....... „kerels". Hoeveel zijn er nog in Nederland?"

Hiermede is de betekenis van Freud wel getekend.

Het is ook mogelijk, dat wie deze ondertitels leest, en dan zou oordelen, zonder het boek van v. Dieren gelezen te hebben, zou denken aan lokaas en goedkope sensatie.

Maar daarvan vinden wij niets meer dan de schijn. De inhoud van het boek wettigt volkomen van Dieren's eigenaardige „aankondiging".

Freud's verderfelijke theorieën zijn van ontzettende consequenties geweest en de gloeiende verontwaardiging van Arts van Dieren is allezins gerechtvaardigd, als men de klink-klare nonsens leest, welke door mensen van grote naam en met wetenschappelijke titels als hoge Freudiaanse wijsheid aan de markt worden gebracht, vanwaar het „geestelijk voedsel" onder allerlei schoonklinkende aanbevelingen zijn weg vindt naar de „klein-consumenten", die het tot groot nadeel voor ziel en lichaam zonder verder onderzoek gretig slikken.

Ondanks alle schijnen van het tegendeel, is van Dieren — ben proeft het op elke bladzijde van zijn boek — een nuchter, logischdenkend man, wien het tegen de borst stuit, dat mannen van wetenschap hun namen te grabbel gooien door grenzeloze ophemelarij en verdediging van Freudiaanse theorieën, waar vaak de inconsequenties, de onbewijsbaarheid en de fantasterij duimendik op liggen, terwijl men slechts een greep uit die theorieën heeft te doen en aan haar verdedigers ter beredenering van haar juistheid heeft voor te leggen, om deze heren met de mond vol tanden te doen staan.

Katholieken, die meer van Freud en zijn theorieën willen weten, hebben een veilige gids in de vroegere jaargangen van het Schild, waar herhaalde malen gewaarschuwd is tegen de grote gevaren, die godsdienst en zeden door de z.g. psycho-analyse van Freud bedreigen.

Enkele jaren geleden was de psychoanalyse een echte mode, die gelukkig in de latere jaren meer vergeten werd.

We hopen dat met de dood van Freud, ook diens z.g. wetenschap, spoedig van de aardbodem zal verdwenen zijn.

NEDERLAND.

DE NEDERLANDSE OPPERBEVELHEBBER.

Zoals onze lezers reeds weten is met het intreden van de mobilisatie-toestand in Nederland tot opperbevelhebber van land- en zeemacht benoemd, de chef van de generale staf, Luitenant-generaal I. H. Reynders.

We laten hier enkele levensbijzonderheden volgen:

De nieuwe operbevelhebber van land- en zeemacht is geboren 27 Maart 1879 te Stadskanaal. Na de middelbare school en de Kon. Mil. Academie te Breda doorlopen te hebben, werd hij in 1899 benoemd tot 2de luitenant bij het Ie Reg. Inf. Vier jaar later werd hij bevorderd tot 1ste luitenant bij hetzelfde Regiment, om daarna geruime tijd gedetacheerd te zijn bij de militaire verkenningen. Op 1 September 1913 werd luitenant Reijnders tot kapitein bevorderd, terwijl hij een driejarige studie aan de Hogere Krijgsschool te Den Haag volgde. In 1918 werd hij geplaatst bij de Generale Staf en bekleedde daar aanvankelijk de functie van chef van de staf der landmacht van de stelling Den Helder, om later benoemd te worden tot directeur der militaire verkenningen te Den Haag. In 1925 benoemd tot majoor bij de Generale Staf, werd hij een jaar later overgeplaatst naar het 19de Reg. Inf. te Arnhem en vervolgens naar het Reg. Grenadiers. Als chef van de staf der 1ste Divisie te Den Haag werd hij op 1 Augustus 1928 bevordert tot luit.-kolonel bij de Generale Staf, waarna 1 November 1931 zijn benoeming volgde tot kolonel bij de Generale Staf, toegevoegd aan den chef van deze staf. In de functie van inspecteur der Infanterie werd hij bevorderd tot generaal-majoor. Op 1 Mei 1934 volgde zijn benoeming tot chef van de Gen. Staf, waarna hij 1 November bevorderd werd tot luitenant-generaal. Als inspecteur van de Infanterie maakte de nieuwe opperbevelhebber o.a. deel uit van de commissie Idenburg. Luitenant-generaal Reijnders is ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw en ridder van Oranje Nassau.

EEN VOORSPELLING DIE WAARHEID WERD.

Het is merkwaardig genoeg om er de aandacht op te vestigen, hoe Prof. Grondijs reeds maanden geleden het samengaan voorzag van Duitsland en Rusland.

„Stalin en Hitler zullen samengaan" zo luidde de voorspellende beschouwing, die thans is bewaarheid, door prof. Grondijs in Mei van dit jaar gedaan in een rede over „de achtergrond van internationale spanningen en conflicten." Het is merkwaardig het verslag van deze rede, gehouden voor het Dep. Breda van de Ned. Mij. voor Nijverheid en Handel ,zoals dit afgedrukt is geweest in de „Bredase Crt." in deze dagen van spanning te herlezen en hier moge iets geciteerd worden van hetgeen prof. Grondijs toen zeide:

„Men spreekt er over, dat Hitler en Stalin elkaar haten, doch dit is een mythe. Het is ook hoogst onwaarschijnlijk. Hebben de Duitsers de Bolsjewiki niet geholpen om aan de macht te komen. Ludendorff erkent het zelf. Na de oorlog gaven de Duitsers onderzeeërs aan Rusland, verschaften het chemische fabrieken en lieten hun specialisten opleiden op Russische scholen.

Die vorm van samenwerking heeft geduurd van 1922 tot 1935, dus nog twee jaar nadat Hitler aan het bewind was gekomen. Zelfs tijdens zijn bewind liet Hitler dus nog Duitse specialisten op Russische scholen opleiden.

Duitsland en Rusland hebben veel gemeenschappelijke belangen. De coalitie Japan, Duitsland, Italië is niet tegen de Komintern gericht, dat is slechts een vlag, maar wel is deze coalitie gericht tegen Engeland, Frankrijk en Amerika. Er is geen sprake van, dat Rusland ooit deel zal uitmaken van een blok tegen Duitsland en Italië. Al een jaar lang heeft de Gepoe contact met Hitler. Stalin heeft de Russische diplomaten daarvan niet op de hoogte gebracht. Stalin liet hen hun gang gaan in West-Europa, maar wanneer er een beslissende stap tegen Duitsland moest worden genomen, dan werd de diplomatieke actie plotseling stopgezet.

Opmerkelijk is, dat de Vaderlandsliefde in Rusland weer opgeld doet, in tegenstelling met enkele jaren geleden. Peter de Grote wordt geschilderd als een der grootste Tsaren en Catharina II is niet langer 's werelds grootste prostituée, maar de grootste keizerin.

Een merkwaardig artikel heeft op 6 November j.l. in de Russische kranten gestaan. Het betrof een artikel van Stalin persoonlijk, dat......... 20 jaar oud was! In 1918 had het in de „Iswestja" gestaan. Toentertijd voerde Duitsland afzonderlijke vredesonderhandelingen met het zelfstandige Oekraine met als prijs petroleum, graan en kolen. Stalin schreef daarop genoemd artikel in de „Iswestja" en vroeg aan de Duitsers, waarom zij een afzonderlijke vrede met Oekraine wilden sluiten. „Sluit vrede met ons", zo schreef hij, „en wij zijn bereid alle redelijke economische voordelen te geven." Onderhandelingen werden toen geopend.

Nu na 20 jaar herhaalt zich dezelfde geschiedenis ten aanzien van de Oekraine. Stalin publiceerde slechts 6 November j.l. nogmaals het bewuste artikel en hierop zijn onderhandelingen aangevangen.

Een bondgenootschap tussen Rusland en Duitsland achtte spr. onmogelijk, maar wel willen deze mogendheden samenwerken. Hitler en Stalin dragen elkaar wederzijds achting toe.

Bedreigingen worden slechts geuit om bij eventuële onderhandelingen meer overwicht te hebben."

Aldus prof. Grondijs in Mei van dit jaar — de feiten stellen hem in het gelijk.

Mijn confraters een memento in 't Heilig Misoffer en mijn vrienden om een gebed verzoekend bericht ik het overlijden van mijn goeden Vader

Johannes Christian Theodor Carl Bartel

op 19 Sept.

p. fr. TH. BARTEL.

EMMASTAD.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Gymnastiek.

Voor de gymnastiek-cursus der „Asiento" dames is voorlopig gekozen de Dinsdagmiddag.

De eerste les vangt aan Dinsdag, 3 October, om 5 uur n.m., in de gymnastiekzaal van de H. J. A Schroederschool.

Daar de groep te groot is geworden en dus na enige weken zal worden gesplitst, kunnen de dames, wien bovengenoemde tijd niet convenieert met den heer de Bruyn afspreken in de tweede groep te worden geplaatst, waarbij dan met wensen omtrent de tijd zoveel mogelijk rekening zal worden gehouden.

Voor deze tweede groep kunnen zich nog enkele dames opgeven.

De duur van de cursus is een half jaar, voor welke tijd men zich verbindt de lessen te volgen. Afrekening van het lesgeld vindt plaats aan het begin van elke maand, voor de eerste dus op 3 October. Het tarief zal nader door den heer de Bruyn worden opgegeven.

Halfjaarlijkse Algemene Ledenvergadering.

De halfjaarlijkse algemene ledenvergadering, welke door omstandigheden enige tijd was uitgesteld, zal thans gehouden worden op Vrijdag, 6 October, 8 uur n.m. in het Repetitie-lokaal.

AGENDA:

1. Opening door den Voorzitter .
2. Mededelingen van het Bestuur
3. Notulen vorige algemene ledenvergadering
4. Rondvraag.

Een ruime opkomst van onze leden **wordt verwacht.**

Het Bestuur.

Hockey-afdeling.

Teneinde de regels van het hockeyspel meer algemeen bekend te maken, zal speciaal voor de nieuwe leden op Woensdag, 27 September om 8 uur 's avonds in het Repetitie-lokaal op Emmastad een verhandeling hierover worden gehouden. Aller opkomst is ten zeerste gewenst.

De Commissie.

Korfbal.

Op Woensdag 27 September om half vijf zal weer eens een oefenwedstrijd gespeeld worden en wel tussen de volgende twaalftallen:

ROOD:

Dames: Mej. v.d. Berg, Mej. den Boef, Mevr. Brepols, Mevr. Leeflang, Mevr. Oomen, Mevr. v.d. Werf.

Heren: Bunte, Brepols, Klein Nagelvoort, Odink, Schipper, Nieuwkerk.

WIT:

Dames: Mevr. de Blieck, Mevr. Boon, Mevr. v.d. Flier, Mej. Jurg, Mej. de Neeff, Mevr. van 't Veer

Heren: Butzelaar, Dussel, Houting, Robbers, Vermeulen, Wensink.

Daar geen reserves aanwezig zijn, wordt aller opkomst dringend verzocht. Aanschrijvingen worden nog verzonden.

De Commissie.

CURACAO.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao:

1. International Fruit Company — P.O.B. 566 — Rotterdam, wenst in relatie te treden met importeurs van Hollandse aardappelen en uien.
2. Conservas Rainha do Sado, Lda — 28 Rua Dos Correeiros — Lisbonne — Portugal, zoeken een agent voor de artikelen geconserveerde vis- en tekenkrijt.
3. P. N. S. Import & Export Co. — 52 Williamstreet — New-York, N.Y., zoeken een agent voor de artikelen regenjassen van geoliede zijde voor dames, heren en kinderen.
4. Great Nippon Trading Co. — P.O.B. 1220 — Kobe — Japan, wensen in relatie te treden met **importeurs van manufacturen, matten, ijzerwaren, rubber artikelen**, glaswerk, porceleinen, klokken en fantasie-artikelen.
5. Yamakok & Co, Inc. — P.O.B. Akatsuka 26 — Nagoya — Japan, wensen in relatie te treden met importeurs van aardewerk en porceleinen.
6. P. Mittulaul Lalah & Sons — 21 Nagappier St., — Iriplicane — Madras — Br. Indië, wensen in relatie te treden met importeurs van kerrypoeder, pickles, thee, rijst, tapijten en Madras zakdoeken.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

JONG HOLLAND — R.C.C.
1 — 0

Als scheidsrechter Visser voor beginnen heeft geblazen, heeft R.C.C. al gauw het spel helemaal in handen en speelt ook vrijwel de hele wedstrijd het beste spel. Jong Holland moet zich meestal tot enkele vlugge uitvallen bepalen, waarbij Ramirez opvalt door zijn snelheid. Toch is hij lang niet meer zo gevaarlijk voor het doel als vroeger, want dan had hij, ondanks het overwicht van R.C.C., in de eerste helft al twee punten gemaakt, maar de eerste kans verprutst hij door niet en **de tweede door slecht schieten.**

Ramirez krijgt bij een snelle uitval van Jong Holland de bal toegespeeld en vliegt er mee weg; 20 meters resten hem nog, 15 meters, nu nog 10, nog 5 en dan valt keeper Vos naar voren en grist de bal klemvast van Ramirez zijn schoenen. Een prachtige safe, waardoor Vos zich weer eens een keeper van bijzondere klasse toonde, maar toch géén verontschuldiging voor Ramirez. Had hij geschoten, en goed geschoten, dan had Jong Holland een kostbaar goaltje gehad. Kostbaar vooral in deze wedstrijd, waarbij de exkampioenen meestal op hun eigen helft streden.

Dat R.C.C. toch niet doelpuntte, moet vooral worden toegeschreven aan hun buitenspelers, waar de meeste R.C.C. aanvallen op dood liepen. Vooral de rechtsbuiten, Vera, wachtte elke keer met voorzetten véél te lang!

Zo gaat de rust in met dubbel blank.

De tweede helft scheelt niet veel van de eerste, n.l. een sterker spelend R.C.C. met een niet erg gevaarlijke aanval. Tekenend is dan ook **dat de** Jong Holland doelman **veel minder en** ook veel makkelijker werk te doen kreeg dan Vos. Deze vertoont het kunststukje van voor de rust nog eens, als hij nu van Pardo zijn schoenen de bal weg pikt. Prachtig werk!

Aanvoerder Sentiago, die voor een gelijk spel vreest, wisselt met de rechtsbuiten, wat tot gevolg heeft dat het tot twee keer toe een haartje scheelt. of R.C.C. doelpunt.

Maar dan maakt Ramirez zijn fouten in zo verre weer goed, dat hij voor het zo kostbare goaltje zorgt en Vos van dichtbij het nakijken geeft.

De fighting-spirit bij R.C.C. is er nu vrijwel uit. Panneflek rent met de bal in zijn eentje verschillende malen kris kras het veld over, Jong Holland spelers in de luren leggend. Wat de goede man hiermee bedoelde, is ons niet recht duidelijk! Van voordeel voor zijn vereniging was het zeker niet!!

Als scheidsrechter Visser voor uitscheiden blaast, heeft Jong Holland weer 2 competitiepunten in de wacht gesleept. Wel een heel zware sleeppartij dit maal.

J.S.

Graaf Edward Raczynski Pools Ambassadeur te Londen, bij een van zijn bezoeken aan het Brits Ministerie.

DE GOUVERNEMENTS-MIDDELEN.

De maand Augustus bracht aan belastingen op f 476.102.— tegen f 960,621 in dezelfde maand 1938, terwijl $^{1}/_{12}$ van de raming bedraagt f 682.242.

Voor de overige inkomsten waren deze cijfers respectievelijk f 303.819.— f 286.617.— en f 302.988.—

In totaal brachten de eerste 8 maanden van 1939 op f 8743.186.— tegen f 6699.082.— in 1938, terwijl $^{8}/_{12}$ van de raming bedraagt f 7.881.840.—

DE DEKKING ONZER BANKBILJETTEN.

In het Curaçaos Verslag 1938 lezen we, dat de bankbiljetten in omloop bedragen f 8.205.179.50, daar tegenover staat op de Bank als muntvoorraad:

Goud	f 8.679.358.20
Zilver	f 456.512.50

Wanneer hiervan afgetrokken is de deposito's in geconsigneerde gelden, blijkt dat er is f 4.540.021.80, **ruim 165% meer dan verplichte dekking.**

CURAÇAO IN 1938.

Van de Curaçaose Bank ontvingen we het verslag 1938, waaraan we het volgende ontlenen:

Over de **Economische toestand** lezen we van toename van bedrijvigheid in handel, nijverheid en verkeer; tekort aan arbeidskrachten, gebrek aan woningruimte en stijging van huurprijzen.

Voor het woningvraagstuk werd nog geen afdoende oplossing gevonden.

Industrie.

Door de C.P.I.M. werd in 1938 8.680.000 kg ton olie verwerkt tegen 7.440.000 kg ton in 1937.

De vloot der aan deze maatschappij verwante N.V. Curaçaose Scheepvaart Maatschappij bestond eind 1938 uit 41 schepen tegen 37 in het daaraan voorafgaande jaar.

Het gezamenlijk **bedrag der door de** N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij en de N.V. Curaçaose Scheepvaart Maatschappij uitbetaalde salarissen, arbeidslonen en dergelijke beliep in 1938 f **14.104.755.— tegen** f 10.543.296.— in 1937.

Door de Lago werd in 1938 een **productie bereikt** van ruim 11.800.000 kg ton tegenover ruim 12.000.000 kg ton in 1937.

De ruwe olie werd uit het buitenland **aangebracht door een vloot bestaande** uit 42 tankschepen.

Door de Lago Oil & Transport Co. Ltd., werd in 1938 f 11.306.809.— aan salarissen, arbeidslonen en dergelijke uitbetaald tegen f 8.145.338.— in het voorafgaande jaar.

De raffinaderij der Arend Petroleum Maatschappij op Aruba lag in 1938 nagenoeg stil, en werd slechts gebruikt als opslagplaats.

Hoedenvlechterij.

In 1938 werden 26.924 dozijn hoeden uitgevoerd met een waarde van f 91.406.— tegen 25.461 dozijn in 1937 met een waarde van f 93.474.—.

Electriciteitsbedrijf.

Door de centrale van de N.V. Nederlands Indische Gas **Maatschappij** werden gedurende 1938 7.029.870 K.W.U. opgewekt, waarvan 5.936.723 K.W.U. aan de verbruikers werden afgeleverd. Deze cijfers waren voor 1937 respectievelijk 5.944.360 en 5.017.918.

Landbouw.

Benedenwindse eilanden. Het landbouwbedrijf lijdt aan een voortdurend gebrek aan arbeidskrachten. De volwaardige mannelijke arbeidskrachten vinden in de industriële bedrijven over het algemeen meer-lonende arbeid.

Als gevolg van de gunstige regenval in de laatste maanden van 1937 was de maisoogst 1937/1938 over het algemeen goed. De aanplant van mais 1938/1939 doet een goede oogst verwachten.

De oogst van aloë was zowel op Aruba als op Bonaire gunstiger dan het jaar tevoren. De bereiding van aloëhars geschiedt nog op primitieve wijze. Pogingen worden in het werk gesteld om hierin verbetering te brengen. De prijs van aloëhars lag aanmerkelijk hoger dan in het voorafgaande jaar. In 1938 werd 329.136 Kg met een waarde van f 222.955.— uitgevoerd tegen 209.212 Kg met een waarde van f 111.433.— in 1937.

De grootste zorg dient in acht genomen te worden, dat dit Curaçaos product zijn goede naam op de markt blijft behouden.

Bovenwindse eilanden. Een grote droogte trof deze eilanden in het midden van het jaar, waaronder St. Eustatius het meest te lijden had door het geheel mislukken der oogsten. Proeven van gouvernementswege om de landbouw op die eilanden te bevorderen worden nog steeds voortgezet.

Veeteelt.

Kon in het verslag over het jaar 1937 nog gezegd worden, dat in de behoefte aan klein vee voor de slacht te Willemstad door de in-heemse veestapel vrijwel kon worden voorzien, thans moet worden opgemerkt, dat in 1938 een tekort bestond aan vers vlees van schapen, varkens en zelfs geiten.

Evenals in vorige jaren moest het grootste gedeelte van het groot slachtvee uit het buitenland worden ingevoerd.

Van de in 1938 in het slachthuis op Curaçao geslachte 4.323 runderen waren slechts 214 stuks van inheemse oorsprong.

Zoutwinning.

Het verslagjaar was voor het eiland Bonaire ongunstiger dan het jaar tevoren aangezien de afzet geringer was.

Van St. Maarten werd weliswaar meer zout verscheept dan in 1937, doch de opbrengst was beduidend minder.

De uitvoer bedroeg in 1938 2.012.764 Kg met een waarde van f 9.636.— tegen 2.337.117 Kg met een waarde van f 12.208.— in 1937.

Mijnwezen.

N.V. Mijnmaatschappij „Curaçao". De algemene toestand van deze maatschappij stemt tot tevredenheid. In 1938 werden 99.283 ton phosphorzure kalk met een waarde van f 888.723.— verscheept tegen 101.837 ton met een waarde van f 873.404.— in 1937.

Scheepvaart.

Behalve het verkeer met tankboten werd Curaçao gedurende het verslagjaar door de schepen van 13 verschillende scheepvaartmaatschappijen geregeld aangelopen naar hare nationaliteit onderscheiden als volgt: 2 Nederlandse, 2 Amerikaanse, 4 Engelse, 2 Duitse, 1 Franse, 1 Cubaanse en 1 Dominikaanse. De beide maatschappijen hebben Curaçao eerst in December van het verslagjaar in hun geregeld vaarplan opgenomen. Bij het schrijven van dit verslag is reeds bekend, dat in het vervolg ook de Engelse Blue Star Line Curaçao geregeld zal aandoen.

Verder doet een aantal scheepvaartmaatschappijen Curaçao onregelmatig aan.

Curaçao werd in 1938 door 35 toeristenschepen bezocht, die 12.621 toeristen aanbrachten tegen 25 schepen met 11.879 toeristen in 1937.

Onderstaande staat geeft een vergelijkend overzicht van de scheepvaart over de jaren 1937 en 1938.

	aantal 1938	aantal 1937	netto register ton. 1938	netto register ton. 1937
Curaçao.				
tot.	8.638	7.479	14.771.655	11.933.603
Aruba.				
tot.	5.552	5.704	11.430.110	11.440.112

Ter vergelijking laten wij hieronder dezelfde cijfers van enkele wereldhavens volgen:

		schepen	netto reg. ton
New York	1938	8.669	36.529.626
Londen	1938	29.283	30.776.918
Amsterdam	1938	3.464	4.664.049
Rotterdam	1938	15.366	24.744.472
Hamburg	1938	18.595	20.833.146
Antwerpen	1938	11.762	19.794.423
Batavia Tandjong Priok	1937	5.895	5.954.767
Soerabaja	1937	19.765	5.310.241

Luchtvaart.

De uitbreiding der verschillende diensten bleef ook in het verslagjaar bestendigd, zodat op het einde van het jaar de navolgende diensten werden onderhouden:

Het aantal vervoerde passagiers bedroeg 9822.

HEBT U HOEZEN VOOR DE LAMPEN VAN UW AUTO OF ANDER VERVOERMIDDEL? ZO NIET ZORGT DAT U BIJTIJDS IN HET BEZIT ER VAN KOMT.

STATEN VAN CURAÇAO.

Zitting op Donderdag, den 28sten September 1939, des avonds te 9 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1°. Ingekomen stukken.

2°. Advies op het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 132, 136 en 137 van de Curaçaosche Staatsregeling (1939-1940-18).

DE GRIFFIER,

G. J. Ferguson.

GEZANTENBENOEMINGEN.

Bij Kon. besluit is benoemd tot buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te Ottawa mr. F. E. H. Groenman, thans in gelijke hoedanigheid werkzaam te Caracas en is benoemd tot buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te Caracas jhr. P. A. van Buttingha Wichers, thans consulgeneraal der Nederlanden **met de persoonlijke titel van buitengewoon gezant** en gevolmachtigd minister te Teheran.

Bewegingen komen alleen tot stand, wanneer ieder persoon, die er deel van uitmaakt, weer een drager van haar idee wordt, en wel uit innerlijke drang niet onder uiterlijke druk.

Niets gevaarlijker dan halve geleerden, die menen, dat zij anderhalve geleerden zijn.

Het is soms nodig een knoop kortaf door te hakken, liever dan hem langzaam los te maken.

De grootste zonden is de haat; en de ergste haat is Godshaat.

De vrouwelijke ziel heeft ernstige gedachten nodig.

Wegens hare levendige verbeelding zijn hogere en ernstige gedachten voor de vrouw een vereiste.

Zij heeft een tegenwicht nodig voor de bewegelijkheid, waarmede zij alle onderwerpen beschouwt, een rem tegen de gevoeligheid, die haar overstelp met indrukken en haar die indrukken weer aan hare omgeving doet mededelen.

Iedere critiek op personen is onbillijk en schadelijk, wanneer ze niet gedragen wordt door een volledig kennis van redenen en omstandigheden, die tot een bepaalde gedragslijn voeren.

In Parijs is men ook nieuwsgierig naar het laatste oorlogsnieuws.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Een lijnvliegtuig van de K.L.M. op weg van Kopenhagen naar Amsterdam werd door een Duitse vlieger beschoten waarbij 1 passagier werd gedood.

Door Engeland zijn thans 18 millioen vlugschriften boven Duitsland verspreid.

Ribbentrop vertrok heden naar Moskou voor regeling van de verdeling van Polen.

NEDERLAND.
Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Op de begroting is voor Sociale Zaken een bedrag van twintig millioen uitgetrokken voor uitbreiding werkverschaffing. Daarnaast heeft men achteneenhalf millioen uitgetrokken voor de distributie van levensmiddelen aan werklozen en armlastigen.

Zondagmiddag werd boven Gelderland een vreemd vliegtuig ontdekt. Vanaf de grond meende men dat het een Duitse machine was. Ned. jachtvliegtuigen stegen op. Waarna de vreemde machine rechtsomkeert maakte en in de richting Emerik verdween.

Uit den Haag wordt gemeld, dat alle Nederlanders uit Warschau veilig te Koningsbergen zijn aangekomen.

Naar vernomen wordt, heeft Dr. Crena de Jongh de wens te kennen gegeven zijn functie als president van de Ned. Handelsmaatschappij neer te leggen. Op verzoek van het bestuur van de Ned. Handelsmaatschappij heeft Dr. E. Heldring zich bereid verklaard eventueel de benoeming tot voorzitter te aanvaarden.

(Dit aftreden staat in verband met de Mannheimer-affaire; hoewel Heldring als commissaris de gedragingen van Crena de Jongh sanctioneerde.)

Naar verluidt overweegt de regering thans een verbod om op Zondag te autorijden, met het oog op het verbruik van benzine.

De heer T. Nauta nam de benoeming tot senator niet aan, in plaats van Dr. de Vlugt, zodat de mogelijkheid, dat Dr. Colijn tot senator wordt benoemd, **blijft bestaan.**

De Liga Eucharistica van Pietermaai

heeft de eer U bij deze mede te deelen, dat zij V R I J D A G a.s. 29 September, ter herdenking van de twintigste verjaardag van het afsterven van den Zeer Eerw Pater

P. J. POIESZ

s'morgens om 5 uur een Plechtige Requiemmis zal laten opdragen voor Zijn zielerust **en des middags** om 5 uur een rozenhoedje zal gaan bidden op Zijn **graf, op het** kerkhof van Pietermaai.

Bij dezen inviteeren wij dus alle vrienden en kennissen van wijlen **PATER POIESZ** om deze plechtigheden met hun tegenwoordigheid **te willen eeren.**

Heel in het bijzonder rekenen wij op de belangstelling van alle **parochianen van Pietermaai** in wier midden de overledene zoo langen **tijd heeft gewerkt.**

Nogmaals Vrijdag 29 September

s'morgens om 5 uur de Plechtige Requiemmis en
s'middags om 5 uur Rozenhoedje op het kerkhof.

Namens de Liga Eucharistica van Pietermaai

Pader PH. OFFERMANS, O.P.

Directeur.

2—2

„HET JOCHIE" DOOR ZIJN MOEDER BEDROGEN.

Dat Jackie Coogan, de gewezen partner van Charlie Chaplin met zijn ouders die al wat de talentvolle knaap verdiende — en dit was in de gouden tijd zijner vliegeljaren niet zo'n beetje — onbeschaamd voor zich opeisten, strubbeling had ,is algemeen bekend. Jaren duurt reeds het geschil en naar verluidt zou daar thans een einde aan worden gemaakt door het halveren van de twistappel, of liever van wat er van het geld, dat Jackie als filmster ontving, nog overschiet.

Verleden jaar werd het geschil openbaar bekend. Jackie was toen 23 jaar oud en getrouwd.

De gouden tijd voor hem was voorbij, doch in aanmerking genomen de fabelachtige sommen die hij vroeger verdiende, moest hij, zo alles normaal was gegaan, toch over voldoende financiële middelen hebben beschikt, om zich een vrijer en minder kommervol bestaan te verzekeren dan zulks toen het geval was. Het was er echter niet toegegaan zoals de billijkheid en zelfs de rechtvaardigheid dit vereisten, zodat Jackie zich genoodzaakt zag zijn eigen ouders, die nooit van het „beheer" van zijn fortuin hadden willen afzien, rechterlijk te vervolgen.

Een lang en pijnlijk proces, dat de openbare mening sterk beroerde, stelde het „slachtoffer" tegenover zijn moeder, een weduwe die hertrouwde met een zakenman, zekeren Arthur Bernstein.

Aldus werd het wereldkundig, dat Jackie's fortuin van 4 millioen dollar onder het onbaatzuchtig „beheer" zijner moeder tot 250.000 dollar was geslonken.

Tijdens het proces onthulde Jackie, dat hij tot zijn 21ste jaar nooit een stuiver meer had gekregen dan de 6 dollar zakgeld, die hij wekelijks bij zijn moeder in ontvangst mocht gaan nemen. Doch wat nog kon worden gerechtvaardigd in het licht van het deugdelijk opvoedkundig beginsel volgens hetwelk het uit den boze is opgroeiende jongelui veel geld in de zak te geven, werd een schandaal toen het bij Jackie's meerderjarigheid bleek, dat het zijn moeder minder om opvoedkundige beginselen dan om het lieve geld was te doen, omdat zij haar zoon elke toelage ontzegde en het door hem verdiende fortuin eenvoudig buit maakte. Om hun geweten te sussen gaven de „ouders" den jongen, die nu op eigen benen staan moest, een onbeduidende jaarlijkse toelage, spraken van de opofferingen die zij zich om zijnentwille hadden getroost en scholden op Jackie's „ondankbaarheid" des te vinniger, naarmate hun geweten hun schreeuwender hun wraakroepende onrechtvaardigheid tegen hun eigen kind verweet.

Na menigvuldige incidenten tijdens de rechtszitting, die het aanzien gaven aan een nieuwe wet — de wet Coogan — waarbij het door de kinderen verdiende fortuin tegen inhaligheid hunner ouders of voogden wordt beveiligd, kwam drie maanden geleden een vergelijk tot stand. Tengevolge van allerlei verwikkelingen, kon het eerst onlangs in toepassing worden gebracht. Dank zij dit vergelijk zou Jackie onlangs in het bezit worden gesteld van de helft van wat er van zijn fortuin nog overschiet, zijnde 125.000 dollar.

Voeg daar nog aan toe de ellende met zijn vrouw, de beminnelijke Betty Gable, die van haar man scheiden wil omdat diens bankrekening niet hoog genoeg is ,om haar toe te laten haar gang te gaan, en ge kunt U enigszins voorstellen in welk een benauwend parket Jackie zich bevond. Ook hier bracht het geld het geluk niet.

BOEKBESPREKING.

DE BONGERD — REEKS.

In de Bongerd-reeks, door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht uitgegeven, zijn vier nieuwe deeltjes verschenen. Evenals de vier onlangs verschenen deeltjes, de „pioniers" van deze nieuwe uitgaven-reeks, zien ook deze boekjes er keurig en kleurig, fris en lenteblij uit.

De Piëta, een mysteriespel van droom en gelijkenis van Jac. Schreurs M.S.C., dat enige tijd geleden in een vrij kostbare luxe-uitgave het licht zag, en waarvan ook een toneeluitgave verscheen, welke echter niet in de handel was, beleefde in de Bongerd-reeks een herdruk, waardoor dit spel voor velen is toegankelijk geworden.

Van den eveneens bekenden Limburgsen dichter Mathias Kemp is er in dezelfde reeks een verzenbundel, „Seringen en Schroot". Het is een kleine bundel met opmerkelijk knap en goed werk, dat zeker bijzonder de aandacht zal vragen, waar Mathias Kemp juist de laatste jaren zo weinig publiceerde.

Van Martin Bruyns verscheen eveneens een bundel verzen, „Het Kenmerk" geheten. Als dichter en prozaschrijver heeft Bruyns sedert enige jaren verdienstelijk werk geleverd en vooral „Het Kenmerk" zal er mede toe bijdragen aan zijn oeuvre een grotere en ruimere waardering te geven.

Tenslotte is er een bundel volkse en fris geschreven verzen van den Vlaming Karel Vertommen, welke verzenbundel de korte doch sprekende titel „Brood" werd gegeven. B. Max. versierde het kleine keurige boekje met een aantal fraaie houtsneden.

Drie nieuwe verzenbundels in een tijd, die in zovele opzichten arm is aan poëzie, en tegen een prijs verkrijgbaar die ze binnen het bereik van allen brengt. Mogen ze de aandacht vinden en de waardering, die ze zo volkomen verdienen.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas college.

DE LAATSTE DAGEN VAN MOZART.

Ter gelegenheid van de Mozart Festspiele in Salzburg.

Het niet doorgaan der Mozartfestspiele te Salzburg vestigen weer eens de aandacht der muziekvrienden van alle landen op Salzburg en op den componist, wiens naam aan deze stad, waarin hij werd geboren, onafscheidelijk is verbonden.

Wolfgang Amadeus Mozart was een echt kind van Salzburg vol melodij en zang. Want in deze heerlijke Alpenstad is alles zang en klank, van de klokken der prachtige Barokkerken tot het ruisen van de bruisende Salzach, van de prachtige zangen ren in de plechtige hoogmissen der kerken tot de talrijke zangverenigingen der stad, van de blije marsliederen der jongelui op hun tochten tot de vrolijke tafelronden in de St. Peters-Stiftskeller. In deze muziekstad groeide Mozart op en wat hij hier hoorde, gaf hij uit zijn ziel terug in rijke muziekwerken, zoals de wereld nog niet had gehoord.

Het is 150 jaar geleden, sedert de gerijpte jonge musicus de opera schreef, die als geen tweede rijk is aan zang en melodieën, die gemeengoed zijn geworden, niet slechts van het Duitse volk, doch van alle muziekvrienden in de hele wereld. Het was de Zauberflöte, die hij 150 jaar geleden voltooide, de opera, waar van Grillparzer heeft gezegd: — Mozart is ontegenzeggelijk de grootste toonzetter van zijn tijd en verdient de hoogste bewondering en liefde van de wereld.

De ruisende triomftocht van de Zauberflöte, die in het eerste jaar na de première reeds meer dan 100 opvoeringen had beleefd, heeft Mozart zelf nog kunnen genieten; maar toen reeds stond de dood achter hem en hijzelf wist met absolute zekerheid, dat hij weldra zijn laatste lied zou hebben geschreven en zijn ziel in zou gaan in het rijk der eeuwige harmonieën, waarnaar hij zijn leven lang had gezocht. In deze zekerheid werd hij versterkt door een zeldzaam voorval, dat een diepe indruk op hem heeft gemaakt. Op een avond bracht een bode hem een brief zonder ondertekening, waarin een onbekende hem verzocht, een requiem te schrijven en den bode mede te delen, welk honorarium hij daarvoor verlangde. Mozart zegde toe, maar behield zich de termijn van aflevering voor. Enkele dagen later verscheen de bode echter opnieuw, overhandigde hem het verlangde honorarium en stelde hem nogmaals dezelfde som in het vooruitzicht ,als Mozart het werk spoedig zou afleveren. Zijn opdrachtgever wilde hij ook nu niet noemen.

Mozart echter voelde zijn einde naderen en in diepe zwaarmoedigheid zeide hij tot zijn vrouw: — Ik gevoel, dat ik die requiem voor mijzelf schrijf, want de dood is nabij. Nog een derde keer verscheen de geheimzinnige bode en vroeg, hoever het werk was gevorderd. Mozart beloofde, het onmiddellijk na een reis, die hij moest ondernemen, te zullen voltooien.

Veel later, lang na de dood van Mozart is gebleken, dat de besteller van het requiem graaf Walseck auf Stuppach is geweest, die het ter nagedachtenis aan zijn overleden gade had gewenst. Mozart heeft het niet kunnen voltooien. De dood nam hem 5 December 1791 de vellen muziek uit de hand. Zijn echtgenote Constanze heeft deze vellen als een hoog heiligdom bewaard.

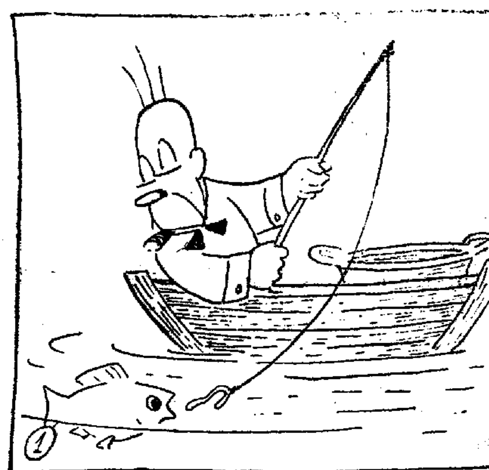
De laatste tijd van Mozarts leven werd hem mooier gemaakt door de zegetocht van zijn Zauberflöte, waarmede hij zijn toekomst pecuniair verzekerd achtte. Nu ik de wolken van mijn bestaan zie wegtrekken — klaagde hij — moet ik afscheid nemen?!

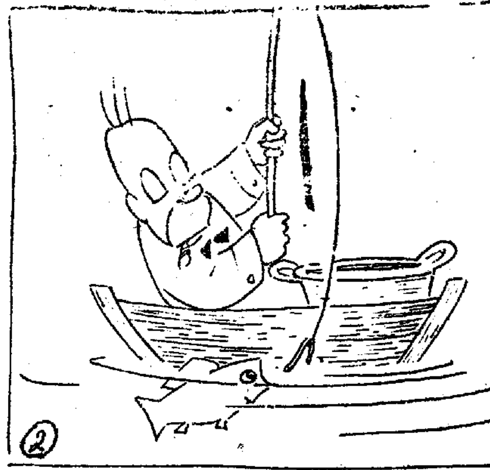

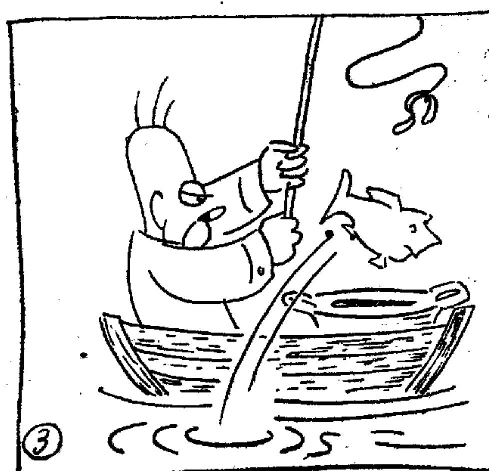
In Parijs heeft men zelfs de straatlantaarns geblindeerd met het oog op luchtaanvallen.

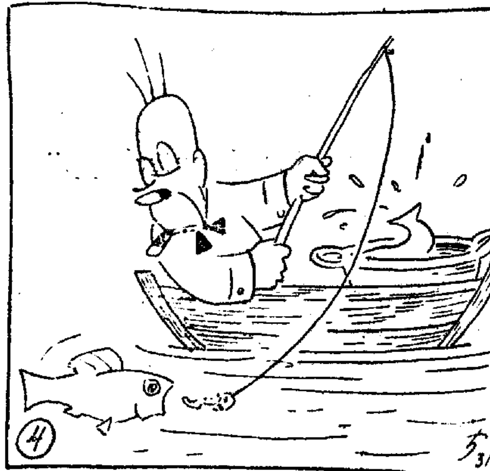

Twee Poolse aviateurs bij hun moderne bommenwerper.

ADAMSON HEEFT 100% WINST.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

10 Sept. 1939

R.C.C. 1 — Atletico 1 0—4.
Volcania — Arsenal 4—0.
Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1 1—1.
S.U.B.T. 2 — Transvaal 2 4—1.

17 Sept. 1939

Asiento 1 — Hercules 1 1—2.

24 Sept. 1939

Jong Holland 1 — R.C.C. 1 1—0.
Willemstad — D.C.C. 2—4.
S.U.B.T. 2 — Scherpenheuvel 2 2—4.

STAND VAN DE COMPETITIE 1939

A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
RES.A-KLASSE	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**tegen**	**punten**	**gem.**
Jong Holland 1	5	5	0	0	17	3	10	2.—
Atletico 1	3	3	0	0	12	1	6	2.—
S.U.B.T. 1	4	2	1	0	15	3	7	1.75
Scherpenheuvel 1	4	2	1	1	12	7	5	1.25
Volharding 1	3	1	0	2	6	5	2	0.66
Hollandia 1	5	0	3	2	2	10	3	0.60
R.C.C. 1	4	1	0	3	3	7	2	0.50
Asiento 1	6	1	1	4	5	17	3	0.50
Transvaal 1	4	1	0	3	6	13	2	0.50
Hercules 1	4	1	0	3	2	16	2	0.50
RES.A-KLASSE	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**tegen**	**punten**	**gem.**
Scherpenheuvel 2	3	3	0	0	9	3	6	2.—
Jong Holland 2	2	2	0	0	6	1	4	2.—
Asiento 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
S.U.B.T. 2	4	3	0	1	14	5	6	1.50
R.C.C. 2	2	1	0	1	3	3	2	1.—
Volharding 2	1	0	0	1	0	4	0	0.—
Hercules 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Atletico 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Transvaal 2	3	0	0	3	3	8	0	0.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
B-KLASSE	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**tegen**	**punten**	**gem.**
Jong Curaçao	4	4	0	0	7	0	8	2.—
Sparta	2	1	0	1	2	1	2	1.—
D.C.C.	2	1	0	1	4	3	2	1.—
Volcania	2	1	0	1	4	3	2	1.—
Willemstad	3	1	0	2	4	7	2	0.66
Arsenal	3	0	0	3	1	8	0	0.—
JUNIOR-KLASSE	**gesp.**	**gew.**	**gel.**	**verl.**	**doelpunten voor**	**tegen**	**punten**	**gem.**
Hercules	1	1	0	0	7	0	2	2.—
S.U.T.B.	1	1	0	0	3	0	2	2.—
Tropials	1	0	0	1	0	3	0	0.—
Volcania	1	0	0	1	0	7	0	0.—
Jong Holland	0	0	0	0	0	0	0	0.—

INSCHRIJVINGEN: S.U.B.T. R. Bernabella, M. Davelaar M. Hernandez, F. Jansen, J. Peloz, R. Hernandez.
SCHERPENHEUVEL E. Esser.
VOLHARDING J. Tecla, Fr. Laurens.
ATLETICO C. Quirindonfo.
ASIENTO E. Booth.
SPARTA V. F. Isenia, J. B. Isenia, A. F. Scoop.
WILLEMSTAD G. 's Gravendijk E. Zielke.
D.C.C. A. Francisca.
JONG CURACAO J. A. Lesire.

AFSCHRIJVINGEN: VOLCANIA J. Hijmans, J. Sterling.
JONG CURACAO E. Scorrea.

Van de vereniging WILLEMSTAD is bericht ontvangen, dat de Heer L. C. Zonruiter als voorzitter zal optreden, terwijl de Heer H. Clemens de functie van Secretaris onder hetzelfde adres zal waarnemen. Aan het bestuur is als 2de Penningmeester toegevoegd de Heer R. H. Brouwer.

HET BESTUUR.

Enigen worden groot door geboorte, anderen worden groot door inspanning en enkelen wordt de grootheid opgedrongen.

Men moet de mensen aan de ambten geven en niet de ambten aan mensen.